

VIER REDACTEURS EN EEN TEKENAAR HEBBEN DRIE UUR DE TIJD OM UIT TE VINDEN WAAR ZE ZIJN, WAT ER AAN DE HAND IS EN WAT ER VERDER GEBEURT IN DE WERELD. MET UW BETROUWBARE INFORMATIE EN EEN ROESTIG STENCILAPPARAAT MAKEN ZIJ EEN KRANT MET HET ECHTE NIEUWS: DE WAAN.

EDITIE 87 - 02/04/2025

THUIS IN DE WIJK 2025

WOERDEN STUDENTENSTAD... VOOR OUDEREN

Een gedeelde keuken en woonkamer. Roosters voor koken en schoonmaken. Samen eten. In Woerden staat een studentenhuis voor ouderen. De bewoners zijn tussen 58 en 80 jaar en voor een plek moet je hospiteren. Na 10 jaar is het tijd voor uitbreiding. Er komt een tweede huis waarna 11 er kamers zijn voor alleenstaande ouderen. Want dat is een harde voorwaarde. Stellen komen er niet in.

Lotte (40) is betrokken bij dit project en ziet een groeimarkt: "In Woerden zijn nu 1300 alleenstaande ouderen. In elke wijk moet zo'n huis komen."

Laura (21) loopt stage en woont zelf in een studentenhuis. Binnenkort gaat ze kijken bij het studentenhuis voor ouderen. Of ze wat van elkaar kunnen leren weet ze nog niet: "Wij zijn toch vaak wel tot 2 uur op."

Frans (80) zit het wel zitten. Ook Ronald (57) komt al in aanmerking. Maar hij trekt een bedenkelijk gezicht: "Vieze teringbende" is het eerste wat in hem opkomt. Maar wanneer hij hoort dat er alleen 55+ ers wonen veert hij op. Dat is toch

wel interessant: "Sinds de TV zijn we teveel geïndividualiseerd geraakt. Mensen zijn bang geworden voor gemeenschappelijkheid." Ad (65) is meteen voor. Maar er mogen ook wel echte studenten komen wonen. "Die kunnen de tuin onderhouden."

Een openstaande vraag is hoe de ontgroening eruit moet zien. Laura weet het ook nog niet. Zelf heeft ze voor haar studie geen ontgroening meegemaakt: "Misschien een dansje doen?" Betere suggesties zijn welkom bij de redactie.

PLANT BASED COFFEE NIET IN TREK

Er staat een lange rij bij de koffiemachines. Maar niet bij die ene. 'Plant based coffee', staat erbij. Dat klinkt niet lekker. Esther (34) blijft bij de gewone koffie. "Iedereen staat hier, dat zal wel een reden hebben".

Navraging bij een barmedewerster leert ons dat er geen verschil is tussen de koffiemachines. Alleen dat bord. En misschien de plastic plan-

ten. Die hangen alleen daar.

De koffiemachine in kwestie was niet bereikbaar voor commentaar. Plant based coffee is kennelijk geen gat in de markt.

TOEN WAS CONTACT NOG HEEL GEWOON

25 maart 1958. Ik zit in de zon, voor het huis, ik maak een praatje met de melkboer terwijl het vuilnis van oude Klaas buiten zet. Katrien past op de kinderen uit de straat en vanmiddag brengt een van hun ouders haar even naar huisarts Pietersen.

2 april 2025. De zoon van Klaas woont alleen in het huis. De burens op nummer 33 kent hij nauwelijks. De burens op 37 zijn vriendelijk maar zo druk met hun werk, de kinderen, hun hobby's dat hij ze niet durft te vragen om te helpen met de administratie waar hij zo mee worstelt. Het is ieder voor zich, eenzaamheid is aan de orde van de dag en sociale netwerken zijn online in plaats van in de buurt.

Gelukkig zijn daar nu de voorzorgcirkels, buurtknopen, thuisplusflats, buurtsaam, zorgzame buurten, zorgzame straten, zorgzaam wonen, flatcoaches, buurtverbinders, stads-

veteranen, thuisbussen, hier verzameld op het kennisplein.

Ligt daar de oplossing? Misschien, zegt Johan (47), zo lang we maar niet te veel gaan vergaderen, daar zit niemand op te wachten. Gewoon beginnen, iemand aanspreken, contact maken. Daar gaat het om. Net als vroeger eigenlijk.

EEN WEEK OP EEN GESLOTEN AFDELING

Goed om te zien hoeveel jonge mensen hier rondlopen. Naast mij zit Marjolijn (24), studente bouwkunde in Delft. Ontwerpen voor ouderen met dementie, dat is haar missie.

Daarvoor gaat ze naar het hof van de leeuw, een week intern op een gesloten afdeling. En dat op drie heel verschillende plekken, om goed het verschil te kunnen voelen en begrijpen.

De eerste plek was een ouderwetse instelling met een versteende binnenplaats en gesloten deuren. Bewoners deelden met acht personen een badkamer en konden eigenlijk niet weg.

Iets beter was het bij een instelling waar de mensen werden geselecteerd op verleden en levensstijl. In de rest van de maatschappij pro-

beer je mensen juist in contact te laten komen met mensen die anders zijn, maar voor demente ouderen is het extra belangrijk om zich vertrouwd en veilig te voelen. Bij de eiltegroep werd dan ook de tafel mooi gedekt, terwijl bij de oudplattelandsbewoners een grote pan op tafel kwam.

De laatste plek was heel open en vrij. Mensen konden in en uitlopen en er was een enorme buitenruimte waar ze niet uit weg konden lopen. Bewoners mochten zelfs dieren hebben.

Hoe de ruimte eruit gaat zien die Marjolijn aan de wereld toe zal voegen weet ze nog niet. Eerst nog meer verdieping zoeken.

DEMENTIE EN WONEN

Geheugenverlies is niet alleen een kwaal van de hele samenleving. Met de vergrijzing neemt ook het aantal mensen met geheugenklachten toe. Verbaas je niet als je in je buurt een oudere ziet rondwalen, op zoek naar het juiste pad naar zijn huis.

Blijf zo lang mogelijk in je eigen huis wonen, zegt de rijksoverheid. Maar ja, dat is geen sinecure als je geheugen achterblijft. 'Waar is opa, waar is oma?' Je stuurt de kleinkinderen er op uit om de grijsaard op te snorren. De Odensehuizen springen in dit gat. Samen met familieleden en andere nekenden bieden ze beginnend dementerende een plek zodat ze toch kunnen blijven functioneren in de maatschappij.

De wereldkeuken is een prachtig middel om de medemensen weer op het juiste pad te krijgen. Een spicy maaltijd met buurtbewoners uit uit-

eenlopende landen doet wonderen om de herinneringen weer bij te spijkeren. En lagere schoolkinderen. Niets kietelt de herinnering en het plezier bij de oudere vergeetachtige mens meer dan de vrolijkheid waarmee de jeugd de wereld bejegt.

DRIE BOLLEN

Het is het congres van de drie bollen. De drie Bossche Bollen: burgers, professionals en woningcorporaties. Het congres moet inspiratie opleveren. Inspiratie over samenwerken. Inspiratie over oplossingen. Inspiratie over mensen. En dat die inspiratie er gaat komen staat als een paal boven water. Er zijn een aantal Belgische gasten aanwezig en zij zijn al veel verder om de samenwerking in de buurt vorm te geven.

Maar waar gaat het nu om? In 2040 hebben we hier in Nederland de dubbele vergrijzing. Vanwege de bevolkingssamenstelling veel minder handen in de zorg. Hoe lossen we dat op, op buurtniveau wel te verstaan, want mensen leven niet op wijkniveau. We zien wel dat de buurman zijn gordijnen al 4 dagen dicht heeft. Dan weten we: daar moeten een van de bollen naar toe. Al is het maar een Bossche bol.

COLOFON

De Waan wordt ter plekke geschreven en gedrukt door een wisselende redactie. Aan deze editie werkten mee: Danibal, Diana Wildschut, Harmen Zijp, Matthijs Kooijman, Ron Jagers.
www.spullenmannen.nl